

але опиратися, довіряти і питати все-таки потрібно з вітчизняних фахівців.

Відповідальність. *“Privatum commodum publico cedit (Лат.). – Особиста вигода відступає перед громадською”*. Ліберальна модель економічного розвитку виправдана, коли діють закони. У демократичному суспільстві усі гілки влади мають його “зцементувувати”, а не деморалізувати. Один із принципів організованості – відповідальність, відповідальність за доручену чи обрану справу. Маємо: безвідповідальність тимчасово виконуючих обов’язки (ТВО) перед своєю совістю, перед людьми.

Результат (ефект, ефективність, успіх). *“Talem habebis fructum, quails fuerit labor (Лат.). – Платню отримаєш таку, якою буде праця”*. Результат “інноваційно-інвестиційного розвитку”: скорочення чисельності населення, недовговічність життя, низька заробітна плата, катастрофічне падіння моралі. “Що робити?”. У країні достатньо досвідчених учених і практиків, щоб сформулювати та успішно реалізувати амбіційні плани задля підвищення добробуту громадян, задля достойного місця України на світовій арені.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ПРОГРАМНИХ ЗАСОБІВ

Гладченко Н. М., студент
Київський національний університет технологій та дизайну

Проблеми обліку виробничих запасів в сучасних умовах набувають особливої актуальності в зв’язку з потребою швидкої і достовірної інформації. Раціональне управління виробничими запасами потребує своєчасного оперативного обліку за їх надходженням і використанням, а це не можливо без застосування в обліку комп’ютерних технологій. Дані проблеми, значною мірою, допомагають вирішити інформаційні технології [5, с. 504].

Використання обчислювальної техніки та створення на цій основі автоматизованих робочих місць (АРМ) складських працівників, та працівників обліку забезпечить [5, с. 504]: зменшення обсягу робіт з одноманітними операціями; прискорення опрацювання даних первинних документів; автоматизацію формування звітних форм; деталізацію аналітичного рівня обліку запасів; відмову від користування типографськими бланками первинних документів і звітності і т. ін. Необхідно враховувати, що впровадження бухгалтерської програми буде вважатись удосконаленням обліку лише тоді, коли в результаті такого впровадження підвищиться ефективність і поліпшиться якість ведення бухгалтерського обліку на підприємстві [2, с. 12].

Застосування комп’ютерних технологій в бухгалтерському обліку значно підвищує продуктивність праці бухгалтерів і суттєво покращує його організацію на підприємстві, де у веденні бухгалтерського обліку часто панує безлад. Така можливість пов’язана з тим, що автоматизований спосіб обробки облікових даних потребує формального і чіткого опису облікових процедур у формі алгоритмів, що налагоджує порядок виконання свої повноважень

обліковцями.

Автоматизоване оброблення даних з обліку виробничих запасів на практиці забезпечується різними способами: розробленням спеціальною формою на замовлення управлінської інформаційної системи підприємства (у тому числі й інформаційної системи обліку); придбання універсального програмного комплексу (або окремого його модуля) на ринку програмного забезпечення; автоматизацією облікового процесу силами фахівців підрозділу з автоматизованого оброблення даних підприємства; використанням табличних процесорів обліковими працівниками для забезпечення автоматизованого розв'язання окремих задач конкретної ділянки обліку [1, с. 27]. При застосуванні комп'ютерних програм вдосконалення обліку може виражатися в: упорядкуванні бухгалтерського обліку; збільшенні кількості інформації, одержуваної з бухгалтерського обліку; зниженні числа бухгалтерських помилок; підвищенні оперативності бухгалтерського обліку; підвищенні економічності бухгалтерського обліку; інших чинниках, що залежать від специфіки кожного конкретного підприємства.

Можливості бухгалтерських програм представлені на рис. 1 [3, с. 18].

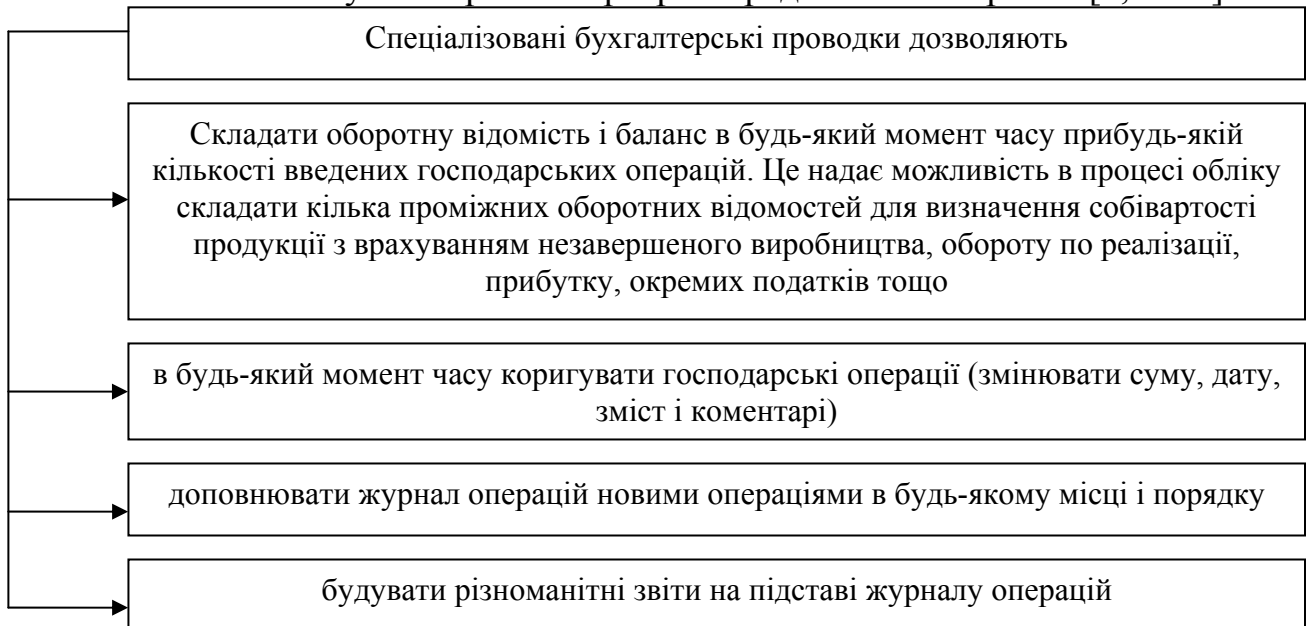

Рис. 1. Можливості спеціалізованих бухгалтерських програм

Алгоритм налагодження робочого періоду полягає в наступному: встановити робочу дату (використовується лише тоді, коли дата здійснення операції не зазначена); визначити часовий інтервал, в якому вводяться операції; встановити робочий період розрахунку підсумків. Обліковий процес можна розбити на кілька підпроцесів, де кожен виступає як визначене облікове завдання, яке необхідно реалізувати. При цьому потрібно враховувати, що кожне завдання наперед визначає набір інформаційних зв'язків. Усе це потребує попередньої класифікації загальної сукупності об'єктів, які обліковуються, котрі необхідно закласти в базу даних бухгалтерської програми.

Слід підкреслити, що типові автоматизовані бухгалтерські програми, (наприклад “1С: Бухгалтерія”, “Дебет +”, “Парус” та ін.) не можуть повністю врахувати особливості обліку конкретного підприємства. Враховуючи зазначені

труднощі, на деяких підприємствах розроблені та продовжують вдосконалюватися власні програмні продукти, призначені для потреб бухгалтерського обліку і, зокрема, обліку матеріальних запасів. Проте це є занадто трудомісткою й економічно не вигідною роботою. Тому доцільно впроваджувати модифікації типових автоматизованих бухгалтерських програм з урахуванням галузевих особливостей підприємств [3].

Список використаної літератури:

1. Івахненко С.В. Інформаційні технології в організації бухгалтерського обліку та аудиту. Навчальний посібник. – К: Знання-Прес, 2003. – 349 с.
2. Карпенко О.В. Нові підходи до контролю матеріальних запасів / О.В. Карпенко // Вісник ЖДТУ. – 2001. – № 15 – с. 103.
3. Мурашко О.В. Облік використання матеріальних запасів на виробництві в умовах впровадження ЕОМ [Електронний ресурс] / Мурашко О.В.// Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Menedzhment/2008_10/murash.htm.
4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 9 «Запаси», затверджене наказом МФУ від 20.10.1999 р. № 246, із змінами і доповненнями.
5. Рапинець В.І. Облік виробничих запасів з використанням інформаційних технологій / В.І. Рапинець // Матер. Між нар. наук.-практ. конф. [Створення інтелектуальної системи обліку для економіки України], (Тернопіль, 21–22 листопада 2007 р.) – 2007 – с. 502–504.

АНТИКОРУПЦІЙНИЙ АУДИТ В УПРАВЛІННІ РИЗИКАМИ КОРПОРАТИВНОГО ШАХРАЙСТВА

Гнилицька Л. В., д.е.н., професор
Київський національний економічний університет ім. В.Гетьмана

Протягом усього часу існування незалежності України проблема корупції та шахрайства не сходить із сторінок засобів масової інформації, постійно констатується негативний факт активного розповсюдження цих явищ та посиленого їх проникнення в усі сфери життєдіяльності держави та суспільства. В сучасних економіко-політичних умовах корупція та шахрайство набули ще більших масштабів, що істотно перешкоджає економічному зростанню України та реально загрожує її національній безпеці. Для подолання економічних злочинів у сфері бізнес-відносин підприємств України запроваджено Закон про антикорупційну діяльність, який спрямований на визначення загальних засади запобігання корупції та шахрайства у діяльності юридичних осіб. Однак, більшість антикорупційних заходів органів влади носить формальний характер і зводиться до ухвалення документів політичного характеру. Між тим, за результатами Всесвітнього огляду економічних злочинів, частка корпоративного шахрайства з кожним роком зростає. Зокрема, у 2014 р. 73% опитаних підприємств заявили, що постраждали від незаконного